

עת"א 71047/07/17 - ס א א נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 אוגוסט 2017

עת"א 71047-07-17 א(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני כב' השופט מרדכי לוי	ס א א (אסירה) על ידי עו"ד רונה שוורץ מטעם הסנ"צ
העותרת	
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר על ידי עו"ד אוהד בוזי

החלטה

1. לפני עתירה שעיקרה בקשה להסיר את הכבילה של העותרת בידה וברגלה למיטתה בבית החולים הפסיכיאטרי "אברבנאל", וכן לאפשר לה לצרוך סיגריות ולערוך שיחות טלפון.

העותרת הורשעה ביום 14.12.16 בעבירה של הריגה והושתו עליה ביום 29.12.16 ארבע וחצי שנות מאסר בפועל.

העותרת החלה לרצות את עונשה בבית הסוהר "נווה תרצה", אך מחמת החמרה במצבה הנפשי היא הועברה לאחרונה, ביום 24.7.17, לאישפוז בבית החולים אברבנאל, מכוח הוראת אישפוז אזורית - שם היא כבולה ברגלה האחת ובידה האחת (בהצלבה) למיטתה, 24 שעות ביממה, והיא נשמרת על ידי שלושה סוהרי שב"ס. זאת, על פי הוראת שב"ס, חרף התנגדות מנהל בית החולים אברבנאל.

2. ב"כ העותרת מבקשת להסיר לאלתר את כבילתה של העותרת למיטתה, תוך הסתמכות על הפסיקה שאליה הפנתה, שתזכר להלן, וכן על תוכן הנספח לעתירה שבחתימת מנהל בית החולים אברבנאל, פרופ' יובל מלמד, מיום 30.7.17, שלפיו אין מקום לכבילתה של העותרת למיטתה בבית החולים.

3. מנגד, ב"כ המשיב ביקש לדחות את העתירה, בין היתר, מאחר שהמשיב פעל בהתאם לדין ואין מקום שבית המשפט יתערב בשיקול דעת המשיב. ב"כ המשיב הדגיש, בין השאר, כי מדובר בעותרת שהורשעה בעבירה חמורה של הריגה כלפי בת משפחתה, היא מתנהגת באלימות כלפי צוות שב"ס, היא נהגה באלימות כלפי צוות שב"ס בנווה תרצה והיא ממשיכה לנהוג באלימות גם בבית החולים אברבנאל. כך, ביום 25.7.17 זרקה העותרת את האוכל על הסוהרים וניסתה להחביא כפית; וביום 26.7.17 היא חטפה את הזריקה מידי המטפלים, שברה וזרקה אותה על הרצפה. לדעת המשיב, העותרת היא אלימה, תוקפנית ובלתי צפויה בהתנהגותה, ולכן אין מנוס מהמשך כבילתה במיטתה בבית החולים עשרים וארבע שעות ביממה, גם כדי למנוע הימלטותה, וזאת חרף עמדת מנהל בית החולים שבו היא מאושפזת.

עם זאת, בכפוף להתנהגות טובה מצד העותרת, הסכים המשיב לאפשר לעותרת לעשן מספר סיגריות, בפינת העישון, ולהתקשר טלפונית (מהעמדה של האחיות).

4. לאחר בחינת טענות הצדדים, החלטתי לקבל את העתירה כפי שיפורט להלן.

אכן, העותרת מצויה בסערת נפש ובמצב נפשי לא קל; והיא תוקפנית, נוהגת באלימות ובלתי צפויה בהתנהגותה; ומכאן שהחלטה של המשיב על כבילתה למיטתה בבית החולים אברבנאל לא התקבלה באופן שרירותי.

אף על פי כן, מהמסמך של מנהל בית החולים אברבנאל שצורף כנספח לעתירה עולה כי למעשה אין כיום צורך רפואי בכבילתה ונראה אפוא כי בימים האחרונים השתפר מעט מצבה הנפשי, הגם שהיא עדיין נתונה בסערת רגשות ובסערת נפש.

כבילה של עצור, של אסיר או של מאושפז היא צעד קיצוני שיש לנקוט בו אך במשורה ובאופן מידתי, למשך פרק הזמן המזערי שבו הוא נחוץ, תוך שמירה על צלם האנוש של העצור/האסיר/המאושפז, ותוך הערכת מצב מתמדת, במגמה להסיר את הכבילה מוקדם ככל האפשר, כשאין בכך כדי לסכן אותו או את הזולת (ראו למשל והשוו: מ"ת 34332-04-15 **מדינת ישראל נ' אבו סרארי** (20.5.2015); בש"פ 5408/14 **ראובני נ' מדינת ישראל** (8.8.2014); עת"א 9027-08-13 **פנונו נ' שירות בתי הסוהר** (11.8.2013); עת"א 29580-11-10 **בן דרור נ' שירות בתי הסוהר** (2.2.2011); רע"פ 2060/97 **וילנצ'יק נ' הפסיכיאטר המחוזי תל אביב**, פ"ד נב(1) 697 (1998)).

במקרה דנן שוכנעתי כי הגם שעת הועברה העותרת מנווה תרצה לבית החולים אברבנאל היתה הצדקה לכבול אותה, אך כיום אין עוד צורך בהמשך כבילתה למיטתה כל שעות היממה, כעמדת מנהל בית החולים.

המשך כבילתה של העותרת הנו אפוא בלתי נחוץ, משפיל ובלתי מידתי; ודי בשלושת סוהרי השב"ס השומרים עליה כדי למנוע הימלטותה.

5. על כן אני מקבל את העתירה במובן זה שכל עוד שוהה העותרת בבית החולים אברבנאל וכל עוד מתנגד מנהל בית החולים אברבנאל לכבילת העותרת וסבור שמצבה הנפשי אינו מחייב את כבילתה, יש להסיר את הכבילה של העותרת לאלתר, בכפוף להחלטה של הצוות הרפואי המטפל, שיהיה רשאי להורות בכל עת על כבילתה או על איזוקה, אם הדבר ידרש, בין במשך היום ובין בלילה.

כמו כן, מקובלת על"י העמדה שהציג ב"כ המשיב במהלך הדיון היום בעתירה, כי בכפוף להתנהגות טובה של העותרת, יתאפשר לה לקבל מספר סיגריות כדי לעשן, בפינת העישון, וכן להתקשר טלפונית מעמדת הטלפון המתאימה.

החלטה זו תועבר בדחיפות על ידי המזכירות לב"כ הצדדים ולמנהל בית החולים אברבנאל.

ניתנה היום, י' אב תשע"ז, 02 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.

מרדכי לוי, שופט